

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Michaelis Dilherri Contemplationes, Et Suspiria Hominis Christiani

Dilherr, Johann Michael

Norimbergae, 1660

XIX. De tertio, & quarto Christi Verbo, in cruce prolato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10209

Non poterit mihi benè esse sine te : nec, tecum, malè esse poterit.

CONTEMPLATIONUM ET SUSPIRIORUM HOMINIS CHRISTIANI
XIX.

De tertio & quarto Christi Verbo, in cruce prolato.

Quinam sunt isti, Domine ! Jesu Christe ! qui non ad crucem tantum te secuti sunt ; sed sub cruce etiam tua sistunt ? quinam sunt non atrocissimi tantum supplicii tui spectatores ; sed diræ etiam oculorum atq; animorum torturæ expositi ? Deipara est : Virginum corona est : Maria est : mater tua est. Johannes est ; consanguineus tuus est : amicissimus tuus discipulus est : qui in sinu recubuerat cœnantis Magistri ; quem diligebat anima tua.

Horum

Horum animas gladius penetrat; horum oculos fudes fodiunt & aculei: cum te vident in cruce expansum, artubus omnibus lacerum, cruentum, sanguine manantem. Docuisti me, in miseris hisce, & lacrymarum imbre colliquescentibus spectatoribus tuis, *charissimos tuos cruci esse vicinissimos.*

Quos omnium amas ardentissime; illi cruci subiunguntur omnium gravissime, & diutissime.

Non potest vera esse Ecclesia, quæ misera esse non potest. Propinas ipsi calicem afflictionis: quem si respuat, aut ad eum nauseet; spuria est.

Similes tui esse debemus:
suffi-

*sufficiat nobis ; ut simus sicut
magister : supra magistrum
esse quicumque desiderat di-
scipulus ; superbus est, & ma-
gistro indignus.*

*Rubus ardens sumus, qui
uritur : sed non tamen com-
buritur.*

*Civitas obsessa sumus,
quæ oppugnatur : sed non ta-
men expugnatur.*

*Luna sumus, sub eclipsi
laborans : sed non planè de-
sinens.*

*Arca Noë sumus, diluvio
exposita : sed non planè sub-
mersa.*

*Mulier sumus parturiens,
quam*

quam persequitur draco: sed tamen non interficit.

Lilium sumus, inter spinas: sed non tamen exarescimus.

Non poterant, Domine! dolores sævisissimi tantoq̄ erè te affligere, & excruciare: quin curam haberes tuorum; quin alloquereris & discipulum, & matrem.

Tertium enim in cruce Verbum, ad eos, à te proferebatur: *ecce Filius tuus! ecce Mater tua!*

Videor mihi, Domine! introspicere in viscera tua, in intima cogitationum tuarum.

Gemis: circumdederunt me dolores mortis: sed non minùs lancinat & dirumpit animam meam gladius ille, qui tuam, Mater dulcissima! animam, cum cruciatu ineffabili, pertransit.

Intueor

Intueor & te, juvenis amantissime! amicorum intime! discipule suavissime! Intueor gemitus tuos, & suspiria tua: quod eum amittas, in quo omnem spem, omnem fiduciam collocasti.

Quod igitur jam licet, utriusque vestrum jam, desertus ego ab omnibus, fero adminiculum: *tu, Mater! ecce alium tibi Filium!* tu, discipule! *aliud tibi adjutorium!*

O piissime Jesu! ô Salvator fidelissime! ô adjutor misericordissime! Quot mœstas viduas etiamnum solaris? quot pauperculos orphanos etiamnum sustentas? quot afflictos etiamnum curas?

Sum & ego omni viduatus solatio, omni orbatus sustentaculo, omni privatus curâ & auxilio. Magnæ sunt animæ meæ angustiae: magna mea afflictio, magni mei dolores. Solare me, sustenta me, cura me!

G

O omni-

O omnipotens mœstorum conso-
latio, laborantium fortitudo! perve-
niant ad te gemitus mei, de quacun-
que tribulatione: ut, in necessitatibus
meis, misericordiam tuam mihi gau-
deam adfuisse.

Audite porrò, quicumque aures ha-
betis ad audiendum, verbum quar-
tum! attende anima! attende spiritus!
attende, quæcumque in me es, devo-
tio! Sacerdos noster, in diebus carnis
suæ, preces supplicationesque ad eum,
qui possit eum saluum facere à morte,
cum clamore valido & lacrymis offert:

*Deus meus! Deus meus! ut
quid dereliquisti me!*

Dereliquit te Deus justus, & Pater
cœlestis, qui ab æterno genuit te, qui
voce cœlitus auditâ testatus est de te:
*hic est Filius meus dilectus:
hunc audite.*

Dereliquit te: non propter te, sed
propter me. Ego enim, ego hos tibi
labores, & hos dolores, tibi peccatis
meis

meis creavi. Ego, ego eram derelin-
quendus: sed tu vices meas subiisti: tu,
qui loqueris justitiam, qui propugna-
tor es ad salvandum, torcular calcâsti
solus: & vir non fuit tecum.

Circumspexisti; & non fuit auxi-
liator: quæsiisti; & non fuit, qui ad-
juvaret. O derelictio! tibi quidem
gravissima; mihi verò jucundissima,
mihi beatissima!

*Non derelinques me, Deus
longanimis valde! in æter-
num: quia derelictus, pro
me, fuit Filius tuus.*

Ardentissimus animæ meæ ama-
tor, diligentissimus peccatorum salva-
tor, humanissimus hominum investi-
gator, obedientissimus Filius tuus pœ-
nam, quæ iniquitatibus meis, quas tan-
to perè averfaris, debebatur, in se susce-
pit: peccatorum onus portavit; hor-
rorem mortis, terroremque inferni
sustinuit: & pro me liberalissimè sa-
tisfecit.

Ne igitur derelinquas me, Deus meus! ne recedas à me, Deus meus! in die exitus mei.

Si te tam copiosa Filii tui satisfactio, si te tam periculosa miseria mea ad misericordiam potest inclinare: adesto mihi misero peccatori: preces meas clemens exaudi, & in illa suprema hora mortis, mihi assiste: neq; reminiscere iniquitatum mearum: sed, o misericordiarum fons! magnâ tuâ mecum age misericordiâ.

CONTEMPLATIO-
NUM ET SUSPIRIO-
RUM HOMINIS
CHRISTIANI

XX.

*De quinto Christi Verbo, in
cruce prolato.*

Congregamini, congregamini, & audite! inquit Patriarcha Jacobus: cum pedes suos, ad ingrediendam carnis universæ viam, extenderet, & in limine jam staret optatæ æternitatis.

Quod